

Italijansko bojišče.

Dočim vlada na primorski fronti večinoma mir, se je razvila na južnotirolski fronti nova bitka. Dne 7. t. m. se je na ozemlju „Sedem občin“ (italijanska pokrajina okoli Asiaga), katero so v lanski ofenzivi zasedle naše čete, pričela sovražna artilerijska priprava. Artilerijski ogenj je bil vsak dan hujši. Dne 10. junija se je pa začel splošen italijanski napad na vsi fronti od doline Astico (severno od Arsiera) do doline Brenta (severovzhodno od Asiaga). Italijani so napadali z veliko silo. Naše dobrotrojne postojanke so najprvo s silnim artilerijskim ognjem močno obstreljevali in se nato navalili na nje z infanterijo in minami itd. Pa niso uspeli. Večinoma jih je že razbil naš zaporni ogenj. Tisti pa, ki so prišli do naših jarkov, so bili z bajoneti zopet vrženi ven. Najhujši boji se vršijo za goro Monte Zebio, severno od Asiaga, ki je visoka nad 1200 m. Naše čete, med njimi zlasti naši vrli štajerski strelci, so se vojskovanje z junaštvom in vztrajno hrabrostjo in dosegle vspehe vsepovsoti. Bitka se vrši samo na italijanskih tleh in se še nadaljuje.

Naši domači polki na tirolskem bojišču.

Na ozemlju „Sedem občin“ so naperili te dni Lahi svoje glavne napade na postojanke, ki jih imajo zasedene naši domači polki, pred vsem naše domobranstvo (strelci). Dne 10. t. m. ob 5. uri zjutraj je pričela laška artilerija streljati s tako silo, kakor še v tezi ozemlju nikdar poprej. Svoj ogenj so Lahi osredotočili na ceste in rezervne prostore naših čet, in so hoteli uničiti naš dohod in dovoz. Ognjeni vihar je trajal nič manj nego 9 ur. Nato so pričele pokati mine in že so se tudi valili prvi italijanski nastakovalni oddelki proti nam. Glavni sunki so bili naperjeni proti točkam, ki so tudi prejšnje leto bile središče najsilnejših bojov: Leopardo, Monte Campi-goletti, Forno, Monte Zebio in kotline reke Assa. V artilerijskem ognju, s strojnimi puškami, granatami, minami in v bajonetnem jurišu so naši junaki vrgli sovražnika kmalu nazaj. Napadalec so imeli zopet velike izgube.

Fronta na italijanskih tleh.

Naša fronta po italijanskih tleh gre po sledeči vrsti. Iz Suganske doline prestopi južno od mesteca Borgo pri gorovju Diéci (2216 m) italijanska meja in se vije od tam izključno po italijanskih tleh in sicer preko gore Monte Zebio, Monte Interotto, prekorači severno od kraja Pedescala reko Astico (vzhodno od Rövereta) in gre nato čez goro Monte Cimone in dolino Posina južno od gore Monte Majo in gorovja Pasubio zopet na južnotirolsko ozemlje ob Adizi.

Slovenci in Hrvatje branitelji Sv Gore.

Dunajsko krščansko-socialno glasilo „Reichspost“ (št. 257, dne 6. junija t. l.) piše:

„Bosanci, 87. infanterijski polk in 47. infanterijski polk so bili junaki Sv. Gore. Več kakor junaki so bili Avstrijci, ki so pred očmi tisočih in tisočih svojo domovino povzdigujoč do nebes branili. Ogenj so prenesli, niso izgubili poguma in v trenutku, v najbolj vročem trenutku so zastavili svojo moč, ki je orjaška in čudovita. Vi vsi, ki niste bili zraven, si zapomnite te polke, zapomnite si te vojake, ki so branili Sv. Goro ter so se ustavljali sovražniku, ki je naskakoval s tisočimi. Prenašali so hrup in grom in strahovito težo topovskega ognja ure in dneve, in nič niso mislili na sebe ter so v odločilnih trenutkih odločili z bojem oko v oko.“

Bojišče ob Soči podobno krajem ob Mrtvem morju.

Slava slovenskemu junaštvu.

Ob Soči, dne 9. jun.

Lepa slovenska domovina,
Si junakov izredila,
hrabrih sinov slavni broj,
kakor skala v boju stali,
za domovino tud' življenje dali,
branili dom in narod svoj.

V teh burnih časih, ko se od vseh strani zagajajo sovražniki v našo domovino ter nam hočejo razirgati našo ljubo Avstrijo, mi pride v spomin pesmica izza šolskih let o hrabrih Spartancih. Tem hrabrim Spartancem smemo po pravici primerjati naše slovenske junake ob Soči in na kamenitem Krasu, ki tako junaško odbijajo vse navale naših sovražnikov. Posebno deseta laška ofenziva je pokazala, da so naši slovenski junaki neprimagljivi.

Bojišče ima sedaj grozno sliko. Na celi bojni fronti ne vidiš ne enega drevesa, ne enega grmiča; a tudi ni pidi zemlje, kamor bi ne udarila sovražna granata ali mina. Vse je pokončano in podobno krajem ob Mrtvem morju. Na tem prostoru, o katerem bi vsakdo mislil, da ni več živega bitja, vztrajamo v podzemeljskih jamah slovenski junaki ter branimo, da polentar ne more nadaljevati svojega pohoda proti Trstu, Ljubljani in Dunaju, kar s' je pred dvema letoma predstavljal samo za mali izprehod. Zadnji 20dnevni navali so pokazali, da sovražnik svojega cilja ne bo nikoli dosegel, ampak bo poprej izkrvavel. Dokler bomo mi slovenski vojaki tu na straži, se Vam doma ni treba bati, da bi polentar prišel v osrčje naše ljube slovenske domovine, pač pa upamo, da se po skorajšnji zmagi vrnemo mi kot zmagovalci na naše domove.

Domovinske pozdrave pošiljamo vsi slovenski vojaki ob bistri Soči: Jakob Felicijan, poddesetnik, Vurberg pri Pluju; Beznik Ivan, Gorenjsko; Lesjak Franc, Sv. Peter pri Mariboru; Mihael Narat, Vincenc Černelč, Gerzina Franc, četovodja Raušer Florijan.

Danes bodalo, jutri rožni venec . . .

Crnovojnik Martin Pukmajster nam piše z goriske fronte: Veličastno smo obhajali praznik Sv. Rešnjega Telesa. Bili smo pri sv. maši; č. g. kurat pa je imel ganljivo pridigo. Celo stari bradatci možje so imeli solzne oči. Marsikateremu junaku-možu, ki je pred par dnevi sukalo ostro bodalo proti sovražniku, se je danes svetil v rokah rožni venec. Prsti so se v goreči molitvi resno oklepali molek tako močno kakor pri jurišu naše tovaršice — puške. Po sv. maši smo se z godbo na čelu zopet podali v bojno črto.

Albanija pod italijanskim varstvom.

Italijanski generalni poročnik Ferraro v grškem mestu Argyro-Castro je dne 4. junija proglasil neodvisnost cele Albanije pod varstvom Italije. Povabil je Albance, naj se pridružijo armadam četvero-sporazuma. Dne 9. junija pa so italijanske čete zasedle grške mesto Janina, ki leži v Epiru vzhodno od otoka Krf. Tako imajo sedaj Italijani zasedeno celo ozemlje ob Otrantski morski ožini (v južni Adriji). Grčija bo baje ugovarjala proti italijanski vsiljivosti.

Na drugih bojiščih.

V vzhodni Galiciji so se Rusi začeli zivalneje gibati. Njih artilerija na nekaterih mestih z veliko srditostjo obstreljuje naše postojanke. Tudi sovražni letalci dan za dnem obiskujejo naše črte. Nekateri vestni pravijo, da so to predznaki ruske ofenzive. — Razmere v Rusiji pa so vsak dan bolj zamotane.

Rumuni poskušajo s svojimi maloštevilnimi četami sedaj v moldavskem gorovju, sedaj ob Seretu napadati naše postojanke, a brez vspeha. Naši so dobro zakopani.

Na francoskem bojišču so dne 7. junija na 14 km dolgi fronti pri Ypernu v belgijskem delu Flandrije vzplamteli novi hudi boji, kjer je napadalo 10 angleških divizij nemške postojanke. Angležem se je na tem delu fronte posrečilo doseči nekaj vspehov ter zasedi dve mesti in več drugih krajev. Angleško armadno poročilo pravi, da so Angleži v času od 7. do 9. junija v bitki v Flandriji vjeli 7000 Nemcev. V Pikardiji in v Šampanji pa Francozi napadajo postojanke Nemcev. Ne Angležem in tudi ne Francozom se dosedaj ni posrečilo predreti nemške fronte. Dne 8. junija je Amerika izkrcala prve svoje čete — 9000 mož — na francoski morski obali.

Na macedonskem bojišču razven hudih artilerijskih bojov ob jezeru Prespa, med reko Vardar in jezerom Dojran, ki so baje predigra za novo ofenzivo, nobenih večjih vojnih dogodkov.

Na turških bojiščih razven artilerijskih bojov na egiptovskem bojišču, kjer se baje Angleži pripravljajo na novo ofenzivo proti južni Palestini, nobenih važnejših vojnih dejanj.

Vojni cilji Amerike.

Predsednik Združenih držav Severne Amerike, Wilson, je poslal Rusiji spomenico, v kateri je tako-le obrazložil ameriške vojne cilje:

Amerika ne išče v tej vojski nobenega stvarnega dobička ali da bi na ta ali oni način povečala svoje ozemlje. Ne bojuje se za noben dobiček, za nobene sobične namene, marveč za osvoboditev vseh narodov pred napadi kake samodržne vlade. Vladajoči krogi v Nemčiji so nedavno pričeli istotako oznanjevati taka svobodna načela in tako pravičnost svojih namenov. Toda to storijo samo za obrambo svoje moči, katero so ustvarili v Nemčiji in za obrambo svojih predprav, katere so si pridobili na neopravičeni način. Delajo to samo za se in za svoje posebne oblastne načrte. Vsi ti načrti gredo iz Berlinla do Bagdada in še dalje. Kajpada skušajo nem-

ška vlada in tisti, kojih se poslužuje v njihovo lastno škodo, zahtevati jamstev za to, da se zopet upostavi tisti položaj, kakor pred vojsko. In ravno ta položaj je bil vzrok te grozne vojske, ki jo bojuje nemška vlada za moč v notranji državi in za dalekosežno oblast in vpliv na zunaj. Ta položaj se mora spremeniti na tak način, da se bo zabranilo, da bi se kaj tako groznega še kdaj pripetilo. Bojujemo se za svobodo, za samovladje, za razvoj ljudstev, kateri se jim ne sme vsiliti. Najpoprej se zopet mora popraviti krivica in nato se naj ustvarijo zagotovila, da se prepreči, da bi se taka krivica še kdaj napravila. Te storjene krivice se bodo v resnici popravile in vse poprave, ki so potrebne, se bodo izvršile, toda vse to mora zasledovati načelo, ki se glasi: Nobenega ljudstva se ne sme siliti pod tako vlado, pod katero si ne želi živeti. Nobeno ozemlje ne sme menjati gospodarja, razen za to, da se tistim, ki tam prebivajo, zagotovi dobra možnost za obstoj in svobodo. Odkodine se smejo zahtevati le tedaj, če so poplačilo za storjeno očitno krivico. Upostaviti se ne bo smela nobena druga vlada, kakor taka, koje cilji so mir svetu in dobrobit ter sreča lastnega ljudstva. In potem morajo svobodna ljudstva sveta priti do skupnega sporazuma, do resnične, od narave določenega skupnega delovanja, ki bo njihovo moč dejanski združevalo, da se zagotovi mir in pravičnost pri poznanjih narodov med seboj. Pobratimija človeštva ne sme se nadalje ostati lepa, toda prazna beseda. Mora se pa ustvariti resnična in močna podlaga. Narodi si morajo urediti svoje skupno življenje in si ustvariti dejansko skupnost, da si to življenje zagotujejo zoper napade kake samovlastne ali samoljubne sile. Za vse to moramo žrtvovati kri in zaklade. To so pač tiste reči, katere sme vsedkar priznavati za svoj cilj in če sedaj ne doprinašamo žrtev in premoženja in če nimamo sedaj vspeha, ne bomo nikoli v stanu, da bi se združili in da bi pokazali svojo pribojevalno moč v veliki zadevi človeške svobode.

Razne politične vesti.

Hrvatski sabor je pričel dne 5. junija zopet zborovati. V večino glasov je sabor sprejel poslanico kralju Karlu kot odgovor na njegovo prisego ob priliki kronanja. V imenu Starčevićove stranke prava je poslanec Pavelić podal izjavo, v kateri zahteva združitev vseh slovenskih in hrvatskih dežel pod habsburškim žezlom. V seji dne 12. t. m. je ban Skrllec utemeljeval svoj odstop. Zasedanje sabora se je odgodilo.

Hrvatski ban Skrllec je odstopil. Cesar je njegov odstop sprejel. Padec grofa Tise je povzročil tudi odstop bana Skrlceca. Skrllec je sicer rodom Hrvat, a vzgojen v madžarskem duhu. Kdo bo njegov naslednik, še ni določeno. Budimpeštanski listi pravijo, da pride na banški stol ali grof Pejačević ali baron Rauch, ki sta oba madžarona in sta že tudi oba banovala Hrvatom.

Novi ogrški ministrski predsednik grof Esterhazy sestavlja te dni svoje ministrstvo. Do danes, sredo, dne 13. junija, se mu še ni posrečilo, da bi pridobil sebi in svojemu namenu pripravne politike, ki bi naj stopili v njegovo ministrstvo. Grof Esterhazy baje namerava predlagati spremembo volilnega reda, kakor ga želi kralj. Ta sprememba bi temeljila na sledečih glavnih točkah: Volilno pravico dobijo vse osebe, ki znajo čitati in pisati, ki so nekaznovane in so dopolnile 24. leto; nadalje dobijo volilno pravico vsi vojaki, ki so se udeležili sedanje vojske. V torek, dne 12. junija, je bil Esterhazy sprejet od kralja v avdienci in mu je poročal o vspehu dosedanjih pogajanj s strankami glede sestave ministrstva.

V Varšavi na Poljskem se je dne 9. junija vršila seja poljskega državnega sveta, v kateri sta zastopnika avstrijske in nemške vlade izjavila, da se bo želja Poljakov po lastnem vladarju takoj uresničila, kakor hitro bodo dani pogoji za vladarjevo vspešno delovanje. Državni svet naj takoj izdela načrte za ustavno in upravno organizacijo bodoče kraljevine Poljske. Ob enem se naj državni svet zedini, katere oseba bo do imenovanja vladarja vodila poljsko državo.

Na Španskem je odstopilo ministrstvo Garcia Prieta in sicer radi dogodkov med vojaštvom. V Barceloni so zaprli vojaško odposlanstvo, ki je zahtevalo, naj se uredijo razmere med vojaštvom in naj se z vojaštvom pravično postopa. Novo ministrstvo je sestavil bivši minister Dato. Na Španskem razvijajo prijatelji četvero-sporazuma strastno agitacijo, da bi Spanijo zapletli v boj zoper Nemčijo.

Državni zbor.

Gospodski zborčica je v drugem in tretjem čitanju sprejela spremembo državnozbornskega poslovnika, kakor ga je sprejela poslanska zbornica. V državnozbornski zapisnik se morajo sedaj sprejeti tudi slovanski govori; sprejeta pa je bila tudi resolucija dr. Kleina, ki izraža težke pomisleke zoper jezikovne spremembe v državnozbornskem poslovniku in meni, da se naj pri končni uravnavi jezikovnih razmer uredi tudi vprašanje poslovnega jezika v državnem

zboru in sicer tako, da ostane nemščina občevalni jezik. Predlog dr. Grabmayrja, da naj ostane v državnem zboru pri dosedanjem jezikovnem običaju, je bil odklonjen. Pač pa je bil sprejet posredovalni predlog Bilinskega, naj vlada stopi v svrhu rešitve vprašanja o poslovnem jeziku v državni zbornici v stik z obema zbornicama in naj potem na temelju teh dogovorov stavi primerne predloge. Nemški liberalci dr. Grabmayr, dr. Klein in grof Auersperg so v dolgih govorih skušali dokazovati, da vpisovanje nemških govorov ni potrebno. Čeh dr. Fort jih je dobro zavrnil, češ, da se v teh resnih časih skuša vlivati olja na ogenj narodnih sporov v Avstriji, kakor to delajo sedaj vsenemški prenapetneži. S tem, da se je sprejel slovanski predlog, se ni Nemcev v njih pravicah čisto nič oškodovalo, nemški narodi so si v večletni vojski pač zaslužili, da se tudi njih jezikovne pravice upoštevajo posebno z ozirom na ustavno določila. Torkova seja državnega zbora se je že vršila po novem poslovniku. Cesar je namreč spremembo poslovnika že dne 11. t. m. potrdil.

V seji dne 12. junija je pri prvem čitanju začasnega proračuna govoril ministrski predsednik grof Klam-Martinic. Njegov govor je bil bogat na besedah, pa reven na mislih. Odklonil je sicer državnoopravne težnje Čehov in Jugoslovancev, pa ni povedal podrobnih in natančnih načrtov, kako namerava sporazumno s parlamentom izvršiti preureditev Avstrije, zlasti kako namerava izpolniti obljubo v prestolnem govoru, ki zajamčuje vsem avstrijskim narodnostim v okvirju države svobodni narodni in kulturni razvoj enakopravnih narodov. Grof Klam-Martinic je kot glavno in bistveno točko svojega vladnega programa določil: avstrijstvo. Poslanec dr. Korošec, ki je v tej seji govoril v imenu Jugoslovanskega kluba, mu je prav dobro odgovoril, da je Klamovo avstrijstvo krivo avstrijstvo.

V torkovi seji so slovenski poslanci vložili sledeče interpelacije: Roškar in Pišek o oproščanju samostojnih poljedelcev in rokodelcev od vojaške službe, Roškar in Jarc o častniških poročilih glede nameranih najvišjih cen za vino; Jarc o primeroma večjem rekviriranju živine v Avstriji, nego na Ogrskem.

Tedenske novice.

Cesar Karel častilec Srca Jezusovega. Ko je naš cesar Karel dne 22. aprila posetil mesto Bolcan na Južnem Tirolskem, je sprejel mnogo strank, da bi slišal njihova mnenja o notranje-političnem položaju. Nasproti krščansko-socialni in konservativni stranki je cesar izjavil, da sta molitev in čiščenje presv. Srca Jezusovega pripomogla k dosedanjim lepim uspehom in zmagam naših hrabrih čet. Bog nam je dosedaj pomagal, je rekel cesar, in nam bo pomagal tudi naprej, samo prav moramo moliti. Kako dobro de človeku, ko čuje iz ust prvega katoliškega dostojanstvenika tako pogumno in odločno veroizpoved. Taka beseda iz ust vladarja je najlepši dokaz, kako je opravičeno čiščenje presv. Srca Jezusovega ravno v našem času.

Cesarica Zita se zahvaljuje obmejnim Slovincem. Slovensko Bralno društvo v St. Ilju v Sl. gor. je ob priliki proslave godu cesarice Zite poslalo Nj. Veličanstvu brzojavno udanostno čestitko. Na to je dobilo društvo te dni od mariborskega okrajnega glavarstva sledeč odgovor: „Po Najvišjem ukazu naznanjam s tem vsled odloka gospoda, c. kr. ministra za notranje zadeve z dne 16. maja 1917, št. 7684 M. Z., katoliškemu slovenskemu bralnemu društvu v St. Ilju pri Mariboru za povodom Najvišjega godu Njenega Veličanstva cesarice in kraljice brzojavnim potom izraženo voščilo zahvalo Njenega Veličanstva. C. kr. namestniški svetnik Weiss-Schleussenburg.“

Dolitev zakramenta sv. birme se je vršila v novocerkovškem dekanatu po določenem sporedu. Ker je osebni promet na železnica večinoma ustavljen, je vojaška oblast dala g. knezoškofu na razpolago avtomobil in s tem so dospeli v Vojnik v petek, dne 8. junija, popoldne. Tukaj kakor v naslednjih dveh župnijah so se bile cerkve in hiše odele v prazniško obleko in g. knezoškof so bili povsod veselo in spoštljivo sprejeti. Njihovi birmanski in obenem vojni govori o starozakonskem junaku-vzoru Jozuetu, o naših mogočnih zaveznikih v nebesih in o potrebnosti duhovne čuječnosti, duhovne vojske in stanovitne molitve so vidno potolažili in povzdignili vsled vojske potrta srca vernega ljudstva. Birmancev je bilo dne 9. junija v Vojniku 849, dne 10. junija v Novicerkvi 559 in dne 11. junija v Vitanju 463, v vsem dekanatu 1871. — V dekaniji Slovenska Bistrica bo birmovanje v bližnjih dnevih in sicer: na Gornji Polskavi v soboto, dne 16. junija, v Slov. Bistrici v nedeljo, dne 17. junija, v Makolah dne 18. junija in v Poljčanah dne 19. junija 1917.

Junaška smrt slovenskega vojnega kurata. Z laškega bojišča poročajo, da je zadet od sovražne granate, vršeč z vno mo svoj poklic, padel v noči od 5. do 6. junija pri Selu na Krasu (južno od Kostanjevce) vojni kurat č. g. dr. Ivan Andolšek. Dobil je več težkih ran, prizadetih od granate. Pokopan je bil na vojaškem pokopališču v Berju. Bil je eden najvestnejših, požrtvovalnih in pogumnih kuratov. Rojen je bil dne 12. junija 1885 v Sodražici na Kranjskem. Slava njegovemu spominu!

Evangeliji z razlago in opomini ter kratkim molitvenikom so ravnokar izšli. Več glej inserat!

Občni zbor „Svete vojske.“ V nedeljo, dne 24. junija, bo v St. Ilju v Slov. gor. občni zbor „Svete vojske.“ Na dnevnem redu je petje, deklamacije, govor o najvažnejših nalogah po vojski, poročilo o društvenem delovanju, volitev odbora in poljubni predlogi. Zborovanje se vrši v „Slov. Domu“ popoldne po večernicah.

Odlkavana slovenska usmiljena sestra. C. kr. namestnik grof Clary je podelil usmiljeni sestri-prednici A. Zagoričnik v splošni bolnišnici v Knittelfeldu častno kolajno za 40letno zvesto službovanje.

Imenovanje. Kancelist mariborske deželne bolnišnice, g. A. Haler, je imenovan za oskrbnika deželne bolnišnice v Brežicah. Vestnemu in uljudnemu deželnemu uradniku čestitamo!

Iz poštnae službe. Poštni nadoficijal Karel Vabič v Gradcu je na lastno prošnjo premeščen v Ptuj.

Podpisovanje 6. vojnega posojila podaljšano. Iz Dunaja se poroča, da je rok za podpisovanje 6. vojnega posojila podaljšano do 22. junija.

Vpoklic letnikov 1893—1867. Črnovojniški zavezanci, rojeni v letih 1893—1867, ki so bili pri naknadnih prebiranjih do 31. maja spoznani za sposobne za vojaško službo, so bili vpoklicani v vojake dne 14. junija 1917, tisti črnovojniški zavezanci imenovanih letnikov pa, ki so bili pri naknadnih prebiranjih po 31. maju spoznani za sposobne za vojaško službo, so pa poklicani v vojake dne 28. junija. Za črnovojniške zavezance imenovanih letnikov, ki so bili iz katerega koli vzroka oproščeni od vojaške službe, nimajo ti vpoklici nobene veljave.

Oproščanje od vojaške službe. Da se bodo mogle vse prošnje za vojaška oproščanja nemudoma in temeljito reševati, je ustanovljen pri domobranskem ministru na Dunaju poseben oddelek, ki bo presojeval in reševal prošnje za vojaška oproščanja. Pripomni se, da se morajo vlagati vse tozadevne prošnje potem občine, kjer ima prosilec svoje redno bivanje ali kjer izvršuje svoj posel. Prošnje morajo biti napisane na tozadevni tiskovini. Prošnje, vložene na kako drugo mesto in ne po pristojnem županstvu, so neveljavne.

Pregledovanje superarbitrancev. Pri sedanjem pregledovanju „T“ so se pojavili dvomi, ali pridejo v letih 1893 do vstetelega leta 1867 rojeni, ki so bili med vojno superarbitrirani in izpuščeni, k pregledovanju ali ne. C. kr. domobransko ministru je opozorilo na to, da pridejo vsi, ki so bili pred 30. novembrom 1916 spoznani za črnovojniško službo nesposobnim, k pregledovanju. Doba pred vojno in med vojno potemtakem ne pride v poštev, marveč le 30. november 1916. Kdor je zamudil pregledovanje, naj se takoj zglesi.

S hrabrostno kolajno so bili odlikovani: Ant. Klajnšek iz Sv. Lovrenca pri Ptuj, Martin Sekoranja iz Bizeljskega, Franc Tominšek in Franc Krajnc. Vsi štirje junaki so se odlikovali v deseti italijanski ofenzivi.

Zakopani kakor jazbec. Seničar Jakob iz Sevnice ob Savi nam piše z bojišča: Kadar nas obišče sovražnik s smodnikom, takrat kašljamo, pa nam ne stori veliko, ker smo zakopani kakor jazbec. Nad nami rastejo smreke in raste trava ter cvetlice.

„Slov. Gospodar“ v Karpatih. Slovenski mladeniči nam pišejo: Ko bi ti, predragi „Slov. Gospodar“, vedel, koliko veselje nam napraviš, kadar priromaš k nam, v naše snežene hribe, bi bil še bolj ponosen, kot si. Srečnega se lahko šteješ, da moreš razveseliti nas siromake, ko nam je odmerjenih le malo veselih uric. Ti nas pa vselej razveseliš, kadar prideš, vsi kar poskočimo okrog tebe. Tudi naši Bošnjaki te radi čitajo. Beremo te glasno in cel kolobar nas je okrog tebe. Prebrati se mora vse do zadnjega stavka. Ko je vse prečitano, pa još jedan put čita Bošnjak. Korajžni in veseli smo pa še vedno. Sem pa tam tudi kako slovensko zaokrožimo. Vi diš, dragi „Gospodar“, takšno je naše življenje in naša zabava.

Mrtvi se oglašajo. Janeza Juršnik, doma iz Trnoškega Vrha, župnije Sv. Urban pri Ptuj, so že imeli 2½ leta za mrtvega. Njegova žena ga je dala iskati ves ta čas in od nikoder ni bilo nobenega poročila. Mislili smo, da je že med mrtvimi. Dne 30. maja 1917 pa dobi žena od moža poročilo z najgorkejšimi pozdravi, da še živi v ruskem vjetništvu. Piše, da koplje v nekem rudniku premog že eno leto in je še vedno zdrav in vesel v sladkih nadah, da se še enkrat veselo snide z ženo in otroci.

Božja pot na gori Sv. Uršule. Ker prihaja sedaj v vojnem času na staroznana božja pot na gori Sv. Uršule ob štajersko-koroški meji vedno več romarjev in bi se marsikateri na goro pohitel, ko bi vedel, da se more udeležiti gor tudi božje službe, se naznanja, da bo letos do rožnenske nedelje poleg ob do sedaj navadnih dneh na gori vsaki pondeljek ob 8. uri sv. maša in romarji tudi lahko sprejmejo sv. zakramente. Romarjem se nudi raz 1696 m visoke gore tudi lep razgled daleč na okoli.

Gospodarske novice.

Oddaja jaje. Kmetijski župan nam piše: Okrajno glavarstvo zahteva, da bi naj naša mala občina oddala na teden 1000 jajc. Kako neki morejo gospodje uradniki od kmetijskih županov kaj takega zahtevati? Povem vam, še 100 jajc ne spravim na teden skupaj, ker jih ni! S čim pa naj krmimo kokoši, ko se nam je skoro vse odvzelo? Samo od vode in paše pa kokoši ne nesejo jajc. In nekaj jajc se vendar tudi nam mora pustiti. Saj imamo skoro v vsaki hiši bolnika in ukvarjati se moramo s težkim delom. Potrebni torej smo vsaj včasih bolj tečne hrane. Gospodje uradniki, ne silite nas k nečemu takemu, kar nam je pri najboljši volji nemogoče. In župan ima danes toliko opravil, da ne ve, kje mu že glava stoji in nazadnje naj še jajca zbira za bogvedi katere ljudi!

Cena galice v posameznih okrajih na Slovenskem Stajerju. Okrajni zastopi oddajajo letos galico 1 kg po sledečih cenah: Kozje 3 K 40 v, Maribor 3 K 40 v, Cmurek 3 K 50 v, Ormož 3 K 50 v, Slov. Bistrica 3 K 50 v, Lipnica 3 K 50 v, Šmarje 3 K 40 v, Rogatec 3 K 60 v. Tudi ostali okrajni zastopi ne prodajajo galice dražje. Samo v ptujskem okraju morajo vinogradniki plačevati galico po 4 K 1 kg. Ker je ptujski okrajni zastop dobil 7 vagonov, je napravil s tem 42.000 K dobička. Prav čudno se nam zdi, kako more ptujski okrajni zastop zahtevati za 1 kg galice 4 K, ko jo n. pr. kozjanski okrajni zastop, ki ima še daljno vožnjo od železniške postaje Mestinje v Kozje, prodaja brez svoje skode po 3 K 40 v. Ormoški okrajni zastop, ki je dobil galico še nekaj kilometrov dalje po železnici kakor ptujski, jo tudi prodaja samo po 3 K 50 v in ima v tej ceni pokrite že vse svoje stroške.

Klanje telet ni več omejeno. Cesarska namestnica je odredila, da se smejo teleta odslej klati v večji množini, da se tako prihrani več starejše živine. Teleta, ki se skotijo meseca junija in julija 1917, se smejo vsa zaklati, vendar je treba tozadevnega dovoljenja, za katero je treba prositi po občinskem uradu pri okrajnem glavarstvu.

Sladkor za vkuhavanje sadja. Piše se nam: Minister Höfer je odredil, da se letos za vkuhavanje sadja kmetiskim gospodarstvom ne bo dalo prav nič sladkorja, pač pa bodo dobili sladkor bogati tovarnarji, ki kuhajo sadje in sočivje. To ni prav! Na deželi bo po končani vojski skoro v vsaki hiši bolnik invalid, ki je žrtvoval svoje zdravje v borbi za našo domovino. In nam se ne bo dalo sladkorja, da bi tem revežem pripravili zdravilne hrane? Samo tovarnarji-milijonarji naj dobijo sladkor, ki si bodo s tem zopet kupičili nove tisočake! Poslanec, zavzamite se za nas, za otroke in za bolne vojake!

Tatvine na polju. Iz Frama se nam piše: Ravnokar čitam v „Tagespošti“, da izkopavajo nekateri hudobneži že sedaj po polju krompir. Posebno se dogaja to okrog Grada. Tudi v Framu in drugod na Dravskem polju ne manjka nje, kjer se že zdaj nepoklicani poslužujejo novega krompirja, oziroma samo krompirjevega zelišča. Tako je našel g. Sagadin na svojem polju že sedaj mnogo krompirja izkopane. Kaj bo šele, ko bo dozorel? Dobro bi bilo, da postavijo občine poljske paznike.

Zgodnji krompir ni zasežen. Zgodnji krompir letošnjega pridelka ni zasežen in se ga sme prosto uporabljati.

Veljavnost kavinih kart podaljšana. Veljavnost kavinih kart, ki so bile izdane dne 15. aprila 1917 in so bile veljavne do dne 9. junija 1917, je podaljšana do 15. avgusta 1917.

Kupovalci sena in slame za Slovenski Stajer. Futtermittelzentrale v Gradcu razglasa oklic, da se javijo nakupovalci sena in slame. Prednost imajo kmetijske in gospodarske zadruge; le tisti nakupovalci pridejo v poštev, ki so se bavili s kupčijo sena že pred 1. julijem leta 1914. Opozorjamo slovenske kupovalce, da se zglašijo; posredovalo se je v Gradcu, da se bo oziralo na slovenske prošnjike, ker moramo paziti na to, da prevzamejo kupčijo na Slovenskem Stajerskem domači, slovenski možje, ne pa — tuji.

S preskrbo obleke za ljudstvo se vneta peča trgovinsko ministru, ki bo kmalu izdalo potrebne naredbe. Zaenkrat je izšla sedaj naredba, s katero se proglašajo zaplemba stare obleke, ki je imajo zalogi starinarji. Le tisti, ki se nadrobno peča s prodajo stare obleke, bo dobil dovoljenje, da sme prodati 20% svoje zaloge. Nadaljna trgovina s staro obleko bo zelo omejena. — Mogoče, da dobimo v kratkem karte za obleko in perilo.

Cene za les. Zveza avstrijskih lesnih veletrgovcev na Dunaju je sklenila sledeče lesne cene, ki so veljavne za kubični meter do preklica: Hodi me-